

Η Χριστιανική Ηθική μετά τη σάρκωση του Θεού Λόγου [4ο μέρος]

/ [Πεμπτουσία](#)

Έτσι η έμφυτη μιμητικότητα μας αποκτά το πρότυπό της, τον Κύριο. Η ενεργητικότητά μας έχει τη συμμαχία της Χάριτός Του. Στη διάσπαση της προσωπικότητάς μας, που προήλθεν από την πτώση στην αμαρτία, μας άφησε την ειρήνη Του που ενώνει τα διεστώτα· «ειρήνην αφήμι υμίν, ειρήνην την εμήν δίδωμι υμίν» (Ιω. ιδ' 27). Στην αγωνία και την αβεβαιότητα του χρόνου και των μεταβολών μας υποσχέθηκε ότι θάναί μαζί μας μέχρι της συντέλειας του αιώνος (Ματθ. κη' 20). Στην ανησυχία μας ότι είμαστε λιγостоί σε σύγκριση με το πλήθος αυτών που δεν Τον ακολουθούν μας ενθαρρύνει λέγοντας· «Μη φοβού το μικρόν ποίμνιον ότι ευδόκησεν ο πατήρ υμών δούναί υμίν την βασιλείαν» (Λουκ. ιβ' 32).

Στο παράπονό μας, γιατί πάντοτε να μας μισούν και να μας επίβουλεύονται εμάς τους χριστιανούς, μας παρηγορεί λέγοντας «Μακάριοί έστε όταν ονειδίσωσιν υμάς και διώξωσι και είπωσι παν πονηρόν ρήμα καθ' υμών ψευδόμενοι ένεκεν εμού» (Ματθ. ε' 11). Μας υπενθυμίζει ακόμη ότι ο κίνδυνος του σώματος δεν είναι ο

ουσιαστικός, διότι υπάρχει η αθάνατη ψυχή. Μη φοβηθήτε —λέει— από αυτούς που σκοτώνουν το σώμα, τη δε ψυχή δεν μπορούν να σκοτώσουν (Ματθ. ι' 28). Τέλος, μας έδωσε το χαρμόσυνο μήνυμα, την άγκυρα της ελπίδας όλων μας: «Χαίρετε και αγαλλιιάσθε, ότι ο μισθός υμών πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς» (Ματθ. ε' 12).

Ποιος δεν θα σκιρτήσει και δεν θα γεμίσει από χαρά και αγαλλίαση, όταν αναλογισθεί όλη αυτή τη Χάρη και δωρεά που μας κληρονόμησε η αγάπη του Λυτρωτή μας! Δεν μας άφησε, ακόμη, στερημένους από την αίσθηση της παρουσίας Του και σ' αυτή τη ζωή, αλλά διά των θείων Μυστηρίων, εν τη Εκκλησία, μας κάμνει κοινωνούς της πολύμορφης ενέργειας της Χάριτός Του.

Ολόκληρο το πλήρωμα της θείας αποκαλύψεως βρίσκεται διά παντός μέσα στην Εκκλησία, που είναι το Σώμα του Κυρίου μας· έτσι το θείο θέλημα είναι πάντοτε, σ' όσους το ζητούν, γνωστό. Και αυτός ο Κύριος βρίσκεται κρυμμένος μέσα στις θείες εντολές, που κι αυτές είναι σαφείς και γνωστές διά της Εκκλησίας: «Αμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ λαμβάνων, εἴν τινά πέμψω, ἐμέ λαμβάνει, ὁ δε ἐμέ λαμβάνων λαμβάνει τὸν πέμψαντά με» (Ιω. ιγ' 20). Ο δε άγιος Μάξιμος αναφέρει ότι «ο εντολήν δεξάμενος και ποιήσας αυτήν έχει μυστικώς την Αγίαν Τριάδα».

Πράγματι, ο Χριστός είπεν ότι «ο έχων τας εντολάς μου και τηρών αυτάς, εκείνος εστίν ο αγαπών με... Και ο πατήρ μου αγαπήσει αυτόν και προς αυτόν ελευσόμεθα και μόνην (κατοικίαν) παρ' αυτώ ποιήσομεν» (Ιω. ιδ' 21-23). Να, λοιπόν, η αλήθεια των λόγων του αγίου Μαξίμου, ότι όποιος τηρήσει τις θείες εντολές θα έχει εντός του μυστικώς όλη την Αγία Τριάδα. Τα πιο πάνω λόγια του Χριστού μας αποκαλύπτουν την Τριαδολογική όψη της θείας οικονομίας, διότι η εντός ημών παρουσία του Θεού Λόγου εξυπακούει —λόγω του ομοουσίου και αδιαιρέτου των θείων προσώπων— και την παρουσία του Πατρός και του Αγίου Πνεύματος.

Όπως τονίσαμε και άλλοτε, στην ορθόδοξη παράδοση τα δόγματα και το ήθος, η πίστη και τα έργα, δεν μετρούνται χωρισμένα. Είναι απλώς δύο μορφές του ιδίου πράγματος. Ο άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων στις Κατηχήσεις του λέγει: «Ο γάρ της θεοσεβείας τρόπος εκ δύο τούτων συνέστηκε, δογμάτων ευσεβών και πράξεων αγαθών· και ούτε τα δόγματα χωρίς έργων αγαθών ευπρόσδεκτα τω Θεώ, ούτε τα μη μετ' ευσεβών δογμάτων έργα τελούμενα προσδέχεται ο Θεός». Είναι σαν να λέγωμεν· έργα άπιστα και πίστις άεργη. Η θεία αποκάλυψη εκφράζεται διά των θείων εντολών, κι αυτές δεν είναι άρθρα νόμου ή ξερές ηθικές διατάξεις, αλλά αποτελούν το λόγο του Θεού, τον οποίον ελάλησεν ο σαρκωθείς Θεός Λόγος, ο οποίος γι' αυτό είναι κρυμμένος μέσα στις εντολές Του.

Όποιος λοιπόν θέλει να βρει τον Χριστό που δεν είναι μόνο ψηλά στον ουρανό,

ούτε μόνο μέσα στους Πατρικούς κόλπους, αλλά και μέσα σε κάθε Του εντολή, ας αρχίσει από αυτή τη στιγμή την ακριβή τήρηση και φύλαξη των εντολών Του, και ας είναι βέβαιος ότι η απόδειξη της παρουσίας του θα του γίνει αισθητή. «Ο έχων τας εντολάς μου και τηρών αυτάς, εκείνος εστίν ο αγαπών με· ο δε αγαπών με αγαπηθήσεται υπό του πατρός μου, και εγώ αγαπήσω αυτόν και εμφανίσω αυτόν εμαυτόν» (Ιω. ιδ' 21).

Ποιος δεν θέλει να δει, να αισθανθεί δίπλα του, κοντά του, εντός του, τον γλυκυτό μας Ιησούν; Εφ' όσον τούτο είναι επιθυμία όλων μας, ας αρχίσουμε να τηρούμε συνειδητά και με ακρίβεια αυτό το παραμελημένο από μας καθήκον της τηρήσεως των θείων εντολών, κι' ας είμαστε βέβαιοι ότι η ελπίδα μας δεν θα μας καταισχύνει. Και η ελπίδα αυτή είναι το: «ευ, δούλε αγαθέ και πιστέ! επί ολίγα ης πιστός, επί πολλών σε καταστήσω· είσελθε εις την χαράν του Κυρίου σου» (Ματθ. κε' 21). Γένοιτο!

(Ιωσήφ Μοναχού, «Λόγοι Παρακλήσεως», Ψυχωφελή Βατοπαιδινά 15, σ. 319-332)